

РЕШЕНИЕ

№ 7192

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 14.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **8497** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл.162 ал.8 т.8 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД, срещу Акт за установяване на публично държавно вземане с изх.№ BG05M9OP001-2-010-708/19 от 16.07.2021г., издаден от А. Н., зам. Главен директор на ГД ЕФМПП и Ръководител на Управляващия орган/УО/ на оперативна програма /ОП/ развитие на човешките ресурси /РЧР/ 2014-2020г. в Министерство на труда и социалната политика/МТСП/, с който по отношение на жалбоподателя е установено вземане в размер на 39 642,62лв. и лихва по чл. 162 ал.2 т.9 ДОПК в размер на 6 436,95лв.

Твърди се нищожност на оспорваният акт, липса на мотиви с какви действия или бездействия дружеството не е изпълнило задълженията си по административния договор, както и липса на изложени твърдения дали определената сума е недължимо платена, надвнесена или неправомерно получена, респ. на какво основание. Алтернативно се твърди незаконосъобразност на оспорвания акт, поради допуснато нарушение на производствените правила и в противоречие с материалният закон.

Ответната страна - Ръководителя на УО на ОП РЧР в МТСП, изразява становище за неоснователност на процесната жалба с конкретно позоваване върху актовете пораждащи компетентност за постановяване оспорваният АУПДВ, наличието на конкретни фактически и правни основания за постановяването му и спазване на материалния и процесуалния закон.

В съответствие с проверката по чл.158 АПК, съдът, намира, че жалбата е редовна,

съобразно изискванията за форма, съдържание и приложения.

На следващо място и с оглед разпоредбата на чл.159 от АПК, настоящият състав счита, че жалбата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срок, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни предпоставки за разглеждането и.

По съществуващото на спора и с оглед твърденията на страните съдът съобрази:

С писмо изх № BG05M9OP001-2.010-0708/16 от 25.03.2021г., на Р. на ОП РЧР, връчено на жалбоподателя на 29.03.2021г., последният е уведомен, че в следствие от Решение за прекратяване № BG05M9OP001-2.010-070/4 от 22.11.2019г. на ДБФП № BG05M9OP001-2.010-0708-C01 сключен между страните, са налице вземания срещу дружеството в размер на 39 642,62лв. главните и 5 198,01лв. – натрупана към момента лихва. Изрично е посочено, че споменатите вземания са възникнали по повод ДБФП, като възникналите въз основа на административен акт по ЗУСЕСИФ вземания са публични държавни вземания и подлежат на събиране по реда на чл. 162 ал.2 т.8 и т.9 ДОПК. Поради това, дружеството е уведомено, че след като не е възстановило доброволно преведените му авансово средства, каквато възможност му е предоставена в 14дневен срок, по силата на Решението за прекратяване на ДБФП, то срещу него започва производство по издаване на АУПДВ за принудително събиране на произтичащите от административния договор вземания.

С посоченото писмо на дружеството е предоставена възможност за становище в 7дневен срок.

Като следствие и на 16.07.2021г. е издаден оспорваният акт за установяване на публично държавно вземане с изх.№ BG05M9OP001-2-010-708/19 от 16.07.2021г., с който на основание чл. 166 ал.2 изр. последно и чл.162 ал.2 т.8 и т.9 от ДОПК вр. чл. 35 ал.1 т.2 от Наредба Н-3/22.05.2015г. вр. чл.9 ал.5 от ЗУСЕСИФ и чрез препратка към писмо изх № BG05M9OP001-2.010-0708/16 от 25.03.2021г., са установени задължения в размер на 39 642,62лв. и лихва по чл. 162 ал.2 т.9 ДОПК в размер на 6 436,95лв.

На тази база, с оглед твърденията на страните и наличните данни по преписката съдът установи от фактическа и приема от правна страна:

С решение № 2573 от 19.05.2020г. по адм.дело № 13888/2019г. на АССГ /влязло в сила/ е отхвърлена жалбата на „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД срещу Решение за прекратяване № BG05M9OP001-2.010-070/4 от 22.11.2019г. на ДБФП № BG05M9OP001-2.010-0708-C01, сключен между страните.

В този смисъл Решението за прекратяване на сключеният между страните ДБФП е влезнало в сила и поражда правни последици за страните. Съгласно т.2 на посоченото решение в срок до 14 дни, бенефициентът „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД, следва да възстанови направените по проекта авансови плащания в размер на 39 642,62лв. ведно с натрупаните до момента на възстановяването лихви.

По силата на чл.162 ал.2 т.8 и т.9 ДОПК вземанията за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, както и лихвите върху тях представляват публични държавни вземания.

Нормата на чл.75 ал.2 от ЗУСЕСИФ/сега ЗУСЕФСУ/ недвусмислено предвижда, че след окончателното плащане по проект неизвършените финансови корекции са публично вземане съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален

кодекс. В настоящият казус и следствие от решението за прекратяване на проекта, чрез прекратяване ДБФП, извършеното авансово плащане се явява окончателно и в този смисъл подлежи на установяване и събиране по реда на ДОПК.

В рамките на настоящето производство и по искане на ответника е допусната съдебно-счетоводна експертиза, като видно от представеното от вещото лице заключение, размера на извършените авансови плащания към жалбоподателя, в качеството му на бенефициент по ДБФП са в размер на 39 642,62лв. Лихвата за забава е 6 474,96лв.

Видно от същото заключение, към настоящият момент жалбоподателя не е извършил доброволно плащане в определеният 14дневен срок.

В този смисъл процесната жалба се явява неоснователна. Налице са всички изискуеми материални и процесуални предпоставки за постановяване оспорваният акт.

При издаването му е спазен и процесуалният ред на чл.166 ДОПК вр. чл. 34 и сл. от АПК, като на страната е предоставено право на участие в производството, уведомена е за започването му и е имала възможността да изложи всички възражения свързани със защитащите от нея, права.

Във връзка с отправените от управителят на дружеството-жалбоподател възражения за нередовното му уведомяване за откриване производството по издаване на процесният АУПДВ, с което се твърди, че е ограничено правото му на участие в производството, съдът е указал изрично на ответника в рамките на проведеното на 31.10.2022г. съдебно заседание да представи доказателства за връчване уведомлението за започване на производството по издаване на АУПДВ, като е уведомил жалбоподателя, че същото ще бъде приложено по делото за запознаване и ангажиране последващото му становище.

Така, с молба от 07.11.2022г. в деловодството на съда е представен договор с „Български пощи“ ЕАД и обратна разписка по товарителница № CL000186720BG за получаване на писмо № BG05M9OP001-2.010-0708/18 от 25.03.2021г. с дата на получаване от 29.03.2021г. и разпечатка от системата на „Български пощи“ ЕАД във връзка с движението и получаването на доставката.

В последващото съдебно заседание, управителят на дружеството-жалбоподател твърди единствено, че в предоставената разписка не е записано името на управителя или на някакъв служител, като получател.

На тази база следва да се посочи, че процесната разписка отразява връчване на адреса на управление на дружеството и съдържа подпис положен под полето „служител“. Същата е неоспорена от страната, така, че да бъде изключена от доказателственият материал, в т.ч. и относно положението върху нея подпис, така, че да бъде назначена съдебно-графическа експертиза. Жалбоподателят не ангажира никакви доказателства или доказателствени средства, нито иска отстраняване на производството по оспорване на документа, т.е. не представя доказателства и не прави конкретни искания, посредством които да се опровергае отразеното в разписката. Ето защо, същата, като неоспорена от страната, следва да бъде кредитирана от съда.

Успоредно с изложеното, следва да се допълни, че при проверка на административната преписка и действията, предшествали постановяване на оспорваният акт, не се установява допуснато процесуално нарушение, водещо до ограничаване правото на участие на лицето, т.е.е такова, при чието недопускане би се стигнало до издаване на акт с различно съдържание.

На следващо място и във връзка с възражението за немотивираност на акта, следва да се посочи, че конкретни фактически и правни съображения в т.ч. и индивидуализация на задължението и от какво произтича то се съдържат в писмо изх № BG05M9OP001-2.010-0708/16 от 25.03.2021г., на Р. на ОП РЧР, връчено на жалбоподателя на 29.03.2021г., като процесният АУПД изрично прави референция към това писмо.

По силата ТР № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС на Република България, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт в друг документ, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта. Именно посоченото обстоятелство е налице и в настоящият казус. В този смисъл възраженията за немотивираност също следва да бъдат отхвърлени. От същото писмо ясно следва и обстоятелството, че въпросната сума включва преведени средства във връзка с изпълнението на ДБФП и вземания за лихви.

Относно възраженията на жалбоподателя, че вземането на ответника е обезпечено по силата на сключен договор за застраховка „Гаранции“, полица № [ЕГН]/31.07.2018г. и полица № [ЕГН]/31.07.2018г., то следва да се посочи изрично, че тези възражения биха били относими във фазата на изпълнението на оспорваният акт/производството по чл.267 и сл. от АПК/, но не и към евентуалната законосъобразност на процесно оспорваният АУПДВ.

Извън това следва да се посочи, че акта е издаден от компетентен орган, като по делото е приложена Заповед № РД03-2/01.12.2020г. с която Министъра на труда и социалната политика определя Ц. С. - заместник главен директор на Главна дирекция „Европейски програми и проекти“ да изпълнява функциите на Р. по ОП РЧР 2014-2020г., в пълния обем функции по чл.125 от Регламент 1303/2013, в т.ч. и ...да установява актове за установяване на публични държавни вземания, като в отсъствието му тези правомощия да се изпълняват от А. Н. М.. Видно от данните по делото на датата на постановяване на процесният акт, Ц. С. е отсъствал, поради което и А. М. е разполагала с необходимата компетентност да постанови АУПДВ. Т.е. налице е лице определено с изричен акт на ръководителя на съответната администрация, съгласно изискването на чл.166 ал.2 изр. второ от АПК.

С оглед всичко гореизложено следва да се посочи, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в съответствие с изискванията за форма и съдържание, при спазване на производствените правила, в съответствие с материалния закон и целта на закона.

При този изход от спора и с оглед своевременно депозираното от ответника искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски, съдът счита, че същите се дължат в размер на 600лв. от които сумата от 500лв. - заплатена за назначена по делото съдебна експертиза и сумата от 100лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Относно възражението на жалбоподателя, че не следва да се присъжда юрисконсултско възнаграждение, тъй като юрисконсултите са лица, работещи в служебно правоотношение, следва да се посочи, че посоченото възнаграждение не се присъжда в полза на представителят, а на представляваният/ виж ТР № 3 от 13.05.2010г. по т.д. № № 5/2009 на ВАС/, а именно – МТСП, като с цел недопускане неоснователно обогатяване, неговите размери се дефинират съобразно стандартите, регламентирани в Закона за правната помощ.

С оглед всичко гореизложено и на основание чл. 172 ал.2, предл. пето от АПК, Административен съд София-град, 74 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД, срещу Акт за установяване на публично държавно вземане с изх.№ ВГ05М9ОР001-2-010-708/19 от 16.07.2021г., издаден от А. Н., зам. главен директор на ГД ЕФМПП и Ръководител на Управляващия орган на оперативна програма „Развитие на човешките ресурси 2014-2020г.“ в Министерство на труда и социалната политика.

ОСЪЖДА „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], 1113, [улица] „3“, ет.1 да заплати на Министерството на труда и социалната политика сумата от 600 /шестстотин/ лева, съдебно-деловодни разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: